

תיקון הכללי

ואתה יי חנני והקימני ואשלמה להם: בזאת ידעתי כי חפצת בי כי לא ירע איבי עלי: ואני בתמי תמכת בי ותציבני לפניך לעולם: ברוך יי אלהי ישראל מהעולם ועד העולם אמן ואמן:

מב. למנצח משכיל לבני קרח: כאיל תערג על אפיקי מים כן נפשי תערג אליך אלקים: צמאה נפשי לאלהים לאל חי מתי אבוא ואראה פני אלקים: היתה לי דמעתי לחם יומם ולילה כאמר אלי כל היום איה אלהיך: אלה אזכרה ואשפכה עלי נפשי כי אעבר בסף אדרם עד בית אלקים בקול רנה ותודה המון חוגג: מה תשתוחחי נפשי ותהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פניו: אלקי עלי נפשי תשתוחח על כן אזכרך מארץ ירדן וחרמונים מהר מצער: תהום אל תהום קורא לקול צנורך כל משברך וגלך עלי עברו: יומם יצוה יי חסדו ובלילה שירה עמי תפלה לאל חי: אומרה לאל סלעי למה שכחתי למה קדר אלך בלחץ אויב: ברצח בעצמותי חרפוני צוררי כאמרם אלי כל היום איה אלהיך: מה תשתוחחי נפשי ומה תהמי עלי הוחלי לאלהים כי עוד אודנו ישועות פני ואלהי:

נב. למנצח אל תשחת לדוד מכתם בשלח שאול וישמרו את הבות להמיתו: הצילני מאיבי אלהי ממחוקומי תשונבני: הצילני מפעלי און ומאנשי דמים הושיעני: כי הנה ארכו לנפשי יגורו עלי עזים לא פשעי ולא חטאתי יי: בלי עון ירצון ויכוננו עורה לקראתי וראה: ואתה יי אלקים צבאות אלהי ישראל הקיצה לפקד כל הגוים אל תחן כל בגדי און סלה: ישובו לערב יהמו ככלב ויסובבו עיר: הנה יביעון בפיהם חרבות בשפתותיהם כי מי שמע: ואתה יי תשחק למו תלעג לכל גוים: עזו אליך אשמרה כי אלקים משגבני: אלהי חסדי יקדמני אלקים יראני בשררי: אל תהרגם פן ישכחו עמי הניעמו בחילך והורידו מגננו אדני: חטאת פימו דבר שפתיו וילכדו בגאונם ומאלה ומכחש יספרו: בלה בחמה בלה ואינמו וידעו כי אלקים משל

מז. מכתם לדוד שמרני אל כי חסיתי בך: אמרת ליי אדני אתה טובתי בל עליך: לקדושים אשר בארץ המה ואדירי כל חפצי כם: ירבו עצבותם אחר מהרו כל אסיד נספיהם מדם ובל אשא את שמותם על שפתי: יי מנת חלקי וכוסי אתה תומיד גורלי: תכלים נפלו לי בנעמים אף נחלת שפרה עלי: אברך את יי אשר יעצני אף לילול יסרוני בליותי: שויתי יי לנגדי תמיד כי מימיני בל אמוט: לכן שמח לבני ויגל כבודי אף בשרי ישכן לכטח: כי לא תעזב נפשי לשאול לא תתן חסידך לראות שחת: תודיעני ארח חיים שבע שמחות את פנק נעמות בימיך נצח:

לב. לדוד משכיל אשרי נשוי פשע כסוי חטאה: אשרי אדם לא יחשב יי לו עון ואין ברוחו רמיה: כי החרשתי בלו עצמי בשאגתי כל היום: כי יומם ולילה תכבד עלי ידך נהפך לשדי בחרבני קיץ סלה: חטאתי אודיעך ועוני לא כסיתי אמרתי אודה עלי פשעי ליי ואתה נשאת עון חטאתי סלה: על זאת יתפלל כל חסיד אליך לעת מצא רק לשטף מים רבים אליו לא יגיעו: אתה סתר לי (יפסיק מעט) מצר תצרני רני פלט תסובבני סלה: אשכילך ואורך בדרך זו תלך איעצה עליך עיני: אל תהיו כסום כפרד אין הבין במתג ורסן עדיו לבלום בל קרב אליך: רבים מכאובים לרשע והבוטח ביי חסד יסובבנו: שמחו ביי וגילו צדיקים והרנינו כל ישרי לב:

מא. למנצח מוזמר לדוד: אשרי משכיל אל דל ביום רעה ימלטהו יי: יי ישמרהו ויחיהו ואשר בארץ ואל תתנהו בנפש איביו: יי יסעדנו על ערש דוי כל משכבו הפכת בחליו: אני אמרתי יי חנני רפאה נפשי כי חטאתי לך: אויבי יאמרו רע לי מתי ימות ואבד שמו: ואם בא לראות שוא ידבר לבו יקבץ און לו יצא לחוץ ידבר: יחד עלי יתלחשו כל שנאי עלי יחשבו רעה לי: דבר בליעל יצוק בו ואשר שכב לא יוסיף לקום: גם איש שלומי אשר כטחתי בו אוכל לחמי הגדיל עלי עקב:

קח. הודו ליי קראו בשמו הודיעו בעמים עלילותיו:
שירו לו זמרו לו שיהו ככל נפלאותיו: התהלכו
בשם קדשו ישמח לב מבקשי יי: דרשו יי ועזו בקשו
פניו תמיד: זכרו נפלאותיו אשר עשה מפתיו ומשפטי
פיו: זרע אברהם עבדו בני יעקב בחיריו: הוא יי אלקינו
בכל הארץ משפטינו: וזכר לעולם בריתו דבר צוה לאלף
דור: אשר כרת את אברהם ושבועתו לישחק: ויעמידה
ליעקב לחק לישראל ברית עולם: לאמר לך אתן את
ארץ כנען חבל נחלתכם: בהיותם מתי מספר כמעט
וגרים בה: ויתהלכו מגוי אל גוי מממלכה אל עם אחר:
לא הניח אדם לעשקם ויוכח עליהם מלכים: אל תגעו
במשיחי ולנביאי אל תרעו: ויקרא רעב על הארץ כל
מטה לחם שבר: שלח לפניהם איש לעבד נמכר יוסף:
ענו בכבל רגלו ברזל באה נפשו: עד עת בא דברו
אמרת יי צרפתהו: שלח מלך ויתירהו משל עמים
ויפתחהו: שמו אדון לביתו ומשל ככל קנינו: לאסר
שריו בנפשו וזקניו יחכם: ויבא ישראל מצרים ויעקב גר
בארץ חם: ויפר את עמו מאד ויעצמהו מצרי: הפך
לבם לשנא עמו להתנבל בעבריו: שלח משה עבדו
אהרן אשר בחר בו: שמו כם דברי אתותיו ומפתים
בארץ חם: שלח חשך ויחשך ולא מרו את דברו: הפך
את מימיהם לדם וימת את דגתם: שרץ ארצם
צפרדעים בחדרי מלכיהם: אמר ויבא ערב כנים בכל
גבולם: נתן גשמייהם ברד אש להבות בארצם: ויד גפנם
ותאנתם וישבר עץ גבולם: אמר ויבא ארבה וילק ואין
מספר: ויאכל כל עשב בארצם ויאכל פרי אדמתם: ויד
כל בכור בארצם ראשית לכל אונם: ויוציאם בכסף
וזהב ואין בשבטיו כושל: שמח מצרים בצאתם כי נפל
פחדם עליהם: פרש ענן למסך ואש להאיר לילה: שאל
ויבא שלו ולחם שמים ישביעם: פתח צור ויוצבו מים
הלכו בציות נה: כי זכר את דבר קדשו את אברהם
עבדו: ויוציא עמו כששון ברנה את בחיריו: ויתן להם
ארצות גוים ועמל לאמים יירשו: בעבור ישמרו חקיו
ותורתיו ינצרו הללויה:

קלז. על נהרות ככל שם ישבנו גם בכינו בזכרנו את
ציון: על ערבים בתוכה תלינו כנרותינו: כי שם
שאלונו שובינו דברי שיר ותוללנו שמחה שירו לנו
משיר ציון: איך נשיר את שיר יי על אדמת נכר: אם
אשכחך ירושלים תשכח ימיני: תדבק לשוני לחכי אם
לא אזכרכי אם לא אעלה את ירושלים על ראש

ביעקב לאפסי הארץ סלה: וישבו לערב יהמו ככלב
ויסובכו עיר: המה יניעון לאכל אם לא ישבעו ולינו:
ואני אשיר ענך וארנן לבקר חסדך כי היית משגב לי
ומנום ביום צר לי: עזי אליך אומרה כי אלקים משגבי
אלהי חסדי:

עז. למנצח על ידותון לאסף מזמור: קולי אל אלקים
ואצעקה קולי אל אלקים והאזין אלי: ביום צרתי
אדני דרשתי ידי לילה נגרה ולא תפוג מאנה הנחם
נפשי: אזכרה אלקים ואהמיה אשיחה ותתעטף רוחי
סלה: אחות שמרות עיני נפעמתי ולא אדבר: חשבתי
ימים מקדם שנות עולמים: אוכרה נגינתי בלילה עם
לבבי אשיחה ויחפש רוחי: הלעולמים זונה אדני ולא
יסוף לרצות עוד: האפס לנצח חסדו גמר אמר לדר
ודר: השכח חנות אל אם קפץ באף רחמיו סלה: ואמר
חלותי היא שנות ימיו עליון: אזכור מעללי יה כי אזכרה
מקדם פלאך: והינתי ככל פעלך ובעלילותיך אשיחה:
אלקים בקדש דרכך מי אל גדול כאלהים: אתה האל
עשה פלא הודעת בעמים ענך: גאלת ברוע עמך בני
יעקב ויוסף סלה: ראוד מים אלקים ראוד מים יחילו אף
ירגו תהמות: ורמו מים עבות קול נתנו שחקים אף
חצציד יתהלכו: קול רעמד בגלגל האירו ברקים תכל
רגה ותרעש הארץ: בים דרכך ושבילך במים רבים
ועקבותיך לא נדעו: נחית כצאן עמך ביד משה ואהרן:
צ. תפלה למשה איש האלקים אדני מעון אתה היית
לנו כדר ודר: בטרם הרים ילדו ותחולל ארץ ותבל
ומעולם עד עולם אתה אל: תשב אנוש עד דכא
ותאמר שוכו בני אדם: כי אלף שנים בעיניך כיום
אתמול כי יעבר ואשמורה בלילה: זרמתם שנה יהיו
בבקר כחציר יחלף: בבקר יציי וחלף לערב ימולל
ויבש: כי כליו כאפך ובחמתך נבהלנו: שתה עונותינו
לנגדך עלמנו למאור פניך: כי כל ימינו פנו בעברתך
כלינו שנינו כמו הגה: ימי שנותינו בהם שבעים שנה
ואם נבבורת שמונים שנה ורהבם עמל ואון כי גז חיש
ונעפה: מי יודע עז אפך וכיראתך עברתך: למנות ימינו
כן הודע ונביא לכב חכמה: שובה יי עד מתי והנחם על
עברך: שבענו בבקר חסדך ונרגנה ונשמחה בכל ימינו:
שמחנו כימות עניתנו שנות ראינו רעה: יראה אל
עבדך פעלך והדרך על בניהם: ויהי נעם אדני אלקינו
עלינו ומעשה ידיו כוננה עלינו ומעשה ידיו כוננהו:

קנ. הללויה הללו אל בקדשו הללוהו ברקיע עזו:
הללוהו בנבורתיו הללוהו ברכ גדלו: הללוהו
בתקע שופר הללוהו בנבל וכנור: הללוהו בתף ומחול
הללוהו במונים וענב: הללוהו בצלצלי שמע הללוהו
בצלצלי תרועה: כל הנשמה תהלל יה הללויה:

נשמת כל חי

תשבע, וכל עין לך תצפה, וכל ברך לך תכרע, וכל
קומה לפניך תשתחוה, וכל הלכות יראוך, וכל קרב
ויכליות יזמרו לשמך, כדבר שכתוב, כל עצמותי
תאמרנה, יי מי כמוך, מציל עני מחוק ממנו, ועני ואביון
מגולו. שועת עניים אתה תשמע, צעקת הדל תקשיב
ותושיע. מי ידמה לך, ומי ישוה לך, ומי יערך לך, האל
הגדול הגבור והנורא אל עליון, קונה שמים וארץ.
נהלך, ונשבחך ונפארך ונברך את שם קדשך. כאמור,
לדוד, ברכי נפשי את יי, וכל קרבי את שם קדשו.
האל בתעצמות עוזך, הגדול בכבוד שמך. הגבור לנצח
והנורא בנוראותיך: המלך היושב על כסא רם
ונשא.

שוכן עד, מרום וקדוש שמו. וכתוב, רננו צדיקים ביי,
לישרים נאווה תהלה. כפי ישרים תתרומום:
ובשפתי צדיקים תתברך: ובלשון חסידים תתקדש:
ויקרב קדושים תתהלל: ובמקהלות רבבות עמך בית
ישראל, ברנה יתפאר שמך מלכנו בכל דור ודור. שכן
חובת כל היצורים, לפניך יי אלהינו ואלהי אבותינו,
להודות, להלל, לשבח, לפאר, לרומם, להדר, ולנצח,
לברך, לעלה, ולקלס, על כל דברי שירות ותשבחות
דוד בן ישי עבדך משיחך.

ובכן ישתבח שמך לעד מלכנו, האל המלך הגדול
והקדוש בשמים ובארץ, כי לך נאה יי אלהינו
ואלהי אבותינו שיר ושבחה, הלל וזמרה, עז וממשלה,
נצח גדלה וגבורה, תהלה ותפארת, קדשה ומלכות.
ברכות והודאות לשמך הגדול והקדוש, ומעולם ועד
עולם אתה אל.

שמחתי: זכר יי לכני ארום את יום ירושלים האמרים
ערו ערו עד היסוד בה: בת כבל השדודה אשרי
שישלם לך את גמולך שגמלת לנו: אשרי שיאחו ונפץ
את עללך אל הסלע:

נשמת כל חי תברך את שמך יהוה אלהינו, ורוח כל
בשר תפאר ותרום וזכרך מלכנו תמיד, מן
העולם ועד העולם אתה אל. ומבלעדך אין לנו מלך
גואל ומושיע, פודה ומציל ומפרנס ועונה ומרחם בכל
עת צרה וצוקה, אין לנו מלך עוזר וסומך אלא אתה.
אלהי הראשונים והאחרונים, אלוה כל בריות, ארון
כל תולדות, המהלל בכל (ברב) התשבחות,
המנהג עולמו בחסד ובריותיו ברחמים. ויהוה ער, הנה
לא יגום ולא יישן. המעורר ישנים, והמקיץ נרדמים,
המשיח אלמים, ומתיר אסורים, והסומך גופלים,
והזוקף כפופים, והמפענח נעלמים. ולך לברך אנחנו
מודים. ואלו פיננו מלא שירה כים, ולשוננו רנה כהמון
גליו, ושפתותינו שבח כמרחבי רקיע, ועינינו מאירות
כשמש וכירח, וידינו פרושות כנשרי שמים, ורגלינו
קלות כאילות, אין אנחנו מספיקים להודות לך, יהוה,
אלהינו ואלהי אבותינו, ולברך את שמך מלכנו, על
אחת מאלף אלף אלפים ורבי רבבות פעמים,
הטובות נסים ונפלאות שעשית עם אבותינו ועמנו.
מלפנים ממצרים גאלתנו, יהוה אלהינו, ומבית עבדים
פדיתנו, ברעב ונתנו, ובשבע כלכלתנו, מחרב
הצלתנו, ומדבר מלטתנו, ומחללים רעים ורבים
ונאמנים דליתנו. עד הנה עורנו רחמך, ולא עזבנו
חסדיך, יי אלהינו, ואל תמשנו יי אלהינו לנצח.

על כן אברים שפלתנו כנו, ורוח נשמה שנפחת באפינו,
ולשון אשר שמת בפינו, הן הם, יודו ויברכו וישבחו
ויפארו וישוררו וירוממו ויעריצו ויקדישו וימליכו את
שמך מלכנו תמיד. כי כל-פה לך יודה, וכל לשון לך

סליחות

מלאכי רחמים משרתי עליון. חלו נא פני אל במיטב
הגיון. אולי יחוס עם עני ואביון. אולי ירחם: אולי
ירחם שארית יוסף. שפלים ונבזים פשוחי שסף. שבויי
חנם מכורי כלא כסף. שואגים בתפלה ומבקשים רשיון.
אולי יחוס עם עני ואביון, אולי ירחם: אולי ירחם סכל

מלכנו מלכות בענוי סכל. מגד ראש נתונים ביושבי
תבל. משל בעמים בקצף וביון. אולי יחוס עם עני ואביון, אולי
ירחם: אולי ירחם וירא בעני עמו. ויקשב וישמע הצנים
לעמו. ועודים בלחש מוסר למו. ועיניהם תולים למצוא
רציון. אולי יחוס עם עני ואביון, אולי ירחם: אולי ירחם סכל

נא. אומצ'י שכתו בכל עת ועונה. אגודים בצרה לשפוך תחנה. את פני אלהים שופכים לב דריון. אולי יחוס עם עני ואביון, אולי ירחם: אולי ירחם לקתה בכפלים. לעומת אריות כמו בפי שחלים. לוקה ומשתלמת בעון שולים. לא שכתה בכל זאת מכתב עוז חביון. אולי יחוס עם עני ואביון, אולי ירחם: אולי ירחם כבושי פנים. השומעים חרפתם ולא משיבים ועונים. נצחו מקוים ולישעו נשענים כי לא כלו רחמיו בכליון. אולי יחוס עם עני ואביון, אולי ירחם: אולי ירחם יחלץ עני בעניו. חבושו יתיר מארץ שביו. יגהה מזורו ויחבש חליו. צעקתו ישמע ויחיש עת פדיון, אולי יחוס עם עני ואביון, אולי ירחם:

אל מלך וכו' ויעבור וכו'

שמע קולנו יי אלהינו חוס ורחם עלינו וקבל ברחמים וברצון את תפלתנו: השיבנו יי אליך ונשובה חדש ימינו בקדם: אמרינו האזינה יי בינה הגיגנו: יהיו לרצון אמרי פינו והגיון לבנו לפניך יי צורנו וגואלנו: אל תשליכנו מלפניך ורוח קדשך אל תקח ממנו: אל תשליכנו לעת זקנה בכלות בחנו אל תעזבנו: אל תעזבנו יי אלהינו, אל תרחק ממנו: עשה עמנו אות למיובת, ויראו שונאינו ויבושו כי אתה יי עזרתנו ונתמתנו: כי לך יי הוחרלנו, אתה תענה אדני אלהינו:

מכניסי רחמים הכניסו רחמינו, לפני בעל הרחמים. משמיעו תפלה השמיעו תפלתנו, לפני שומע תפלה. משמיעו צעקה השמיעו צעקתנו, לפני שומע צעקה. מכניסי דמעה הכניסו דמעוטינו, לפני מלך מתרצה בדמעו. השתדלו והרבו תחנה ובקשה, לפני מלך אל רם ונשא. הזכירו לפניו השמיעו לפניו, תורה ומעשים טובים של שוכני עפר. זכר אהבתם ויחיה זרעם, שלא תאבד שארית יעקב. כי צאן רועה נאמן היה לחרפה, ישראל גוי אחד למשל ולשגינה. מהר עננו אלהי ישענו. ופדנו מכל גזרות קשות, והושיעה ברחמיך הרבים משיח צדק ועמך:

מין דבשמיא לך מתחננו, כבר שביא דמתחנן לשבוייה. כולהון בני שביא בכספא מתפרקון, ועמך ישראל ברחמי ובתחננו. הב לן שאלתין ובעותין, דלא נהדר ריקם מן קדריך: מין דבשמיא לך מתחננו, כעבדא דמתחנן למריה. עשיקי און ובחשוכא שרינו. מורין נפשין מעקתין דנפישין. חילא לית בן לרצויה, מין עבדי בדיל קימא דגורת עם אבהתנא:

אל מלך יושב על כסא רחמים ומתנהג בחסידות מוחל עוונות עמו מעביר ראשון ראשון מרבה מחילה לחמאים וסליחה לפושעים עושה צדקות עם כל בשר ורוח לא ברעתם להם גומל אל הורנתו לומר מדות שלש עשרה זכר לנו היום ברית שלש עשרה כמו שהודעת לענו מקדם וכן כתוב בתורתך וירד ה' בענן ויתיצב עמו שם ויקרא בשם ה' ושם נאמר:

ויעבר ה' על פניו ויקרא: יי. אל. רחום. וחננו. ארך אפים. ורב חסד. ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון. ופשע. וחטאה. ונקמה.

ישראל נושע בה' תשועת עולמים, גם-היום וישעו מפיד שוכן מרומים, כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: שערך הם דופקים בעניים ודלים, צקון לחשם קשוב י-ה שוכן מעלים, כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: פחודים הם מכל צרות ממחרפיהם וממגדפיהם, נא אל תעזבם ה' אלקי אבותיהם, כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: טובותיך יקדמו להם ביום תוכחה, ומתוך צרה המציאם פדות ורוחה, כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: וישעו לעין כל ואל ימשלו בהם רשעים, כלה שער וחורתנו ויעלו לציון מושיעים, כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: הקשיבה אדון לקול שועתם, ולמכון שבתך השמים תעלה תפלתם, כי אתה רב סליחות ובעל הרחמים: אל מלך וכו' ויעבור וכו'

יי אל רחום. וחננו. ארך אפים. ורב חסד ואמת. נצר חסד לאלפים. נשא עון. ופשע. וחטאה. ונקמה.